

[Tyroll]

tet fra en borgmesters side at sætte dette arbejde i gang.

Det er helt klart fra vores side, at vi ikke finder, det burde være muligt at træffe en sådan beslutning, hvor man tvinger bygningsarbejdere til at påtage sig et stykke arbejde, hvor de mener, at deres liv og helbred bliver sat på spil, hvor der er stor fare for, at bl.a. en kræftmistanke vil blive bevist ved, at nogle måske pådrager sig kræftskader.

Her var der tale om, at adskillige var modstandere af den beslutning, borgerrepræsentationens flertal tog, og som et stort flertal forsøgte at få igennem arbejdstilsynet og hos arbejdsministeren. Ja, der var ikke de muligheder, socialdemokratiet ikke brugte, når det drejede sig om at gennemføre denne beslutning. Vi så også, hvordan 6.000 bygningsarbejdere demonstrerede imod, at man på denne måde ville pålægge dem at arbejde med sundhedsskadelige stoffer.

Der har også være andre sager. Der har været spørgsmålet om, hvordan man tilrettelægger byfornyelsespolitikken, hvilke muligheder der er, for at man kan få indflydelse på den byfornyelsespolitik, der gennemføres. Her har det bl.a. drejet sig om, hvilken byfornyelse der skal ske i den sorte firkant, hvor man vil nedlægge byggelegepladsen, og hvor man vil overbebygge området og ikke vil sikre det antal daginstitutioner m.m., som man er interesseret i i det område.

Men der har også været andre sager, som jeg godt vil holde fast i. Det hænger sammen med, at det forslag, der er lagt frem her, i virkeligheden kun drejer sig om, at flertallet skal have mulighed for at nedgøre et mindretal, der forsøger at få varetaget nogle befolkningsgruppers interesser.

Der har f.eks. været tale om en sag i Nansensgadeområdet, hvor der har været udarbejdet planer om, at det skulle overgå til at være kontorkomplekser, og hvor der har været udført et effektivt stykke arbejde fra beboerorganisationen i Nansensgadeområdet for at få ændret denne planlægning. Man oplyste borgerrepræsentationsmedlemmerne om, hvad det drejede sig om, og det lykkedes også – ganske vist i forbindelse med en valg-situation – at få ændret beslutningen. Man fik en enstemmig beslutning om, at der skulle udarbejdes nye planer. Det var i februar 1975, man pålagde den daværende konservative borgmester, A. Wassard, at udarbejde en

ny plan snarest efter sommerferien eller måske allerede inden sommerferien. Denne plan har aldrig set dagens lys. Selv efter at der blev rykket for en sådan plan to år senere, kom der ikke en plan på bordet. Dette har været behandlet af indenrigsministeriet, men alligevel siger man, at der kun er ét tilfælde.

Et andet tilfælde kan nævnes, nemlig spørgsmålet om, hvordan man har behandlet børnehaven Stærevænget, hvor man også havde en beslutning i borgerrepræsentationen i København om, at socialborgmester Pelle Jarmer på trods af de forskellige forsøg på at forhindre indgåelse af driftsoverenskomst skulle indgå driftsoverenskomst med den pågældende daginstitution. Alligevel har socialborgmesteren i København benyttet alle mulige krumspring for at undgå og for at omstøde den beslutning, der var truffet. Helt klart har socialborgmesteren siddet denne beslutning overhørig.

Når man har forsøgt fra et mindretals side at fastholde disse beslutninger, så har det vist sig, at flertallet har kunnet forhindre noget sådant. Det viser helt tydeligt, at det, det drejer sig om, er, at et flertal i kommunerne kan fortsætte med at sidde beslutninger overhørig, mens et mindretal vil blive forfulgt for de forsøg på at tilgodese befolkningens interesser, som de forsøger at komme igennem med.

Steffensen (KrF):

Principielt er kristeligt folkeparti enig i, at det ideelle ville være, om alt politisk arbejde både i amter og kommuner kunne være ulønnet og hvile på idealisme og interesse for sagen. Men det er en kendsgerning, at arbejdsbyrden er blevet stadig større, og i mange tilfælde er det en betydelig belastning at være medlem af et byråd og/eller et amtsråd. Det er derfor blevet særdeles vanskeligt for folk, der har landbrug eller er i et liberalt erhverv, at påtage sig et kommunalt eller amtskommunalt hverv, hvilket fremgår af, at det ikke er vanskeligt at finde eksempler på, at mennesker fra de liberale erhverv har måttet opgave et sådant hverv.

Forslaget om et fast vederlag vil udjævne den forskel, der er mellem privat og offentligt ansatte, en udjævning, som kristeligt folkeparti ser positivt på. Det kommunale arbejde bør dog ikke i sig selv være et levebrød